

Grenswandeling aan de Viroin

MAZÉE

LENGTE: 19 km

VERTREKPUNT: Op de Place du Bucq in Mazée, in het laagste deel van het dorp; er is hier een groot speelplein, een café met terras, een kiosk, een kramikkelige frituurwagen en veel parkeerplaats.

AANDACHTSPUNTEN: Steile afdaling over een oud smokkelaarspad. Enkele kilometers door een groot woud in Frankrijk met weinig oriëntatiepunten.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI : 58/1-2 en 58/5-6 (1:20.000)

Mazée is het laatste Belgische dorp in de vallei van de Viroin. Even verder in het Franse Vireux-Molhain mondt de rivier uit in de Maas. Vanuit Mazée klimt deze wandeling naar de Frans-Belgische grens. Daar daal je over oude smokkelaarspaden af naar de lieflijke vallei van de Viroin. Langs de rivier wandel je over een prachtig pad naar het dorp Molhain, in Frankrijk. Daar begint het uitgesproken Ardens gedeelte van deze tocht. Door grote bossen op Frans grondgebied, waar geen wandelaars komen en waar bijna geen oriëntatiepunten zijn, moet je weer de landsgrens zien te bereiken. Een kompas is aan te raden op dit gedeelte. Eens de grens weer over, volgt een probleemloze afdaling door het bos naar het museumdorp Treignes. Wie tot hier geraakt, kan aangenaam verpozen in dit mooie dorp. Er is een klein winkeltje en de patron van Le Montjoie ontvangt wandelaars vriendelijk. In het dorp met nog geen duizend inwoners bevinden zich vier musea: het Gallo-Romeins museum, het museum van het plattelandsleven in de oude jongensschool, het stoomtreinmuseum en het ecomuseum.

Na het verlaten van Treignes volgt de wandeling een tijd de mooie beek Ruisseau des Fonds door het Bois de Matignolles. De terugtocht naar Mazée verloopt over een parcours dat door zacht en open landschap gaat.

BESCHRIJVING

Naar de 'Bornes Frontières'

Vertrek op het plein Place du Bucq in Mazée en volg de wegwijzers richting 'Bornes Frontières'. Je volgt dus de Rue du Bucq die een bocht naar rechts maakt. Je neemt de linkse van de twee straatjes maar onmiddellijk (nog voor het straatnaambord) neem je naast het huis met nummer 21 links de stijgende veldweg. Deze biedt je een mooie blik op het dorp en loopt hogerop een bos met Oostenrijkse dennen in. Boven bij de bosrand blijf je in het bos: je slaat hier rechtsaf in een vlakke bosweg. Je blijft rechtdoor gaan. Na een halve kilometer maakt de weg een bocht naar rechts, hier moet je de weg verlaten en een klein paadje aan de linkerkant inslaan. Bij het begin van het paadje vind je een rood-wit Sint-Andrieskruis. Het pad daalt af langs de bosrand en brengt je beneden op een brede weg. Volg deze brede weg naar links.

Rechts heb je een mooi uitzicht op het dorp. De weg klimt, je krijgt zicht op een houten toren en daar moet je naartoe. Op de kam heb je een mooi uitzicht en je slaat dus linksaf, verder de graskam op naar de toren. De toren is geen jagerstoren maar dient wel om in het najaar trekvogels te observeren. Uiteraard ga je naar boven voor het uitzicht. Voorbij de toren volg je de prachtige kam verder omhoog. Het pad loopt naar het bos en brengt je in het grensgebied 'Les Bornes Frontières'. In het bos maakt het pad een bocht naar rechts en 50 meter verder een bocht naar links. In deze bocht naar links kon je vroeger rechtsaf slaan en de berg afdalen via het steile 'sentier des fraudeurs'. Tegenwoordig is er geen pad naar rechts meer en men heeft het bordje weggenomen. Je kan uiteraard even door het struikgewas lopen, je komt dan snel op het smokkelaarspad, maar als je op paden wil blijven volg je het rechthoekige kampad nog wat verder. Na 200 meter draait het pad naar rechts, tot bij een bank met uitzicht op het Franse dorp Molhain. Bij dit uitzichtpunt maak je rechtsomkeer en je loopt even kort terug. Wat verder, waar je uit het bos kwam, loop je nu rechtdoor over een smal spoor. Het begin van dit spoor is gemerkt met een rood-wit Sint-Andrieskruis. Over dit spoor wandel je nu pal op de grens en 200 meter verder kom je dan op het smokkelaarspad. Met dit pad duik je steil naar beneden.

Na het steilste stuk zie je links een ander pad maar je houdt hier rechts aan en daalt verder af. Beneden bij de bosrand kom je op een dwarspad, rechts is er een poortje dat toegang geeft tot een grasland. Jij moet hier rechtdoor gaan en verder afdalen, langs de afsluiting van het grasland. Bij het einde van het grasland sla je rechtsaf en je loopt op een pad tussen het grasland en achtertuinen. Je komt bij een huis en onmiddellijk na het huis sla je linksaf in een dalend asfaltwegje. Op een andere asfaltweg rechtsaf en minder dan honderd meter verder neem je links enkele stenen trappen die je op een pad tussen tuinen brengen. Zo wandel je tot op de hoofdweg door het grensgehucht 'Cité du Maroc'. Rechtsaf over de hoofdweg.

Langs de Viroin naar Frankrijk

Snel neem je de eerste weg aan de linkerkant, een kiezelweg. Deze brengt je op een oude spoorweg waarvan de sporen verwijderd werden. Rechts is er een

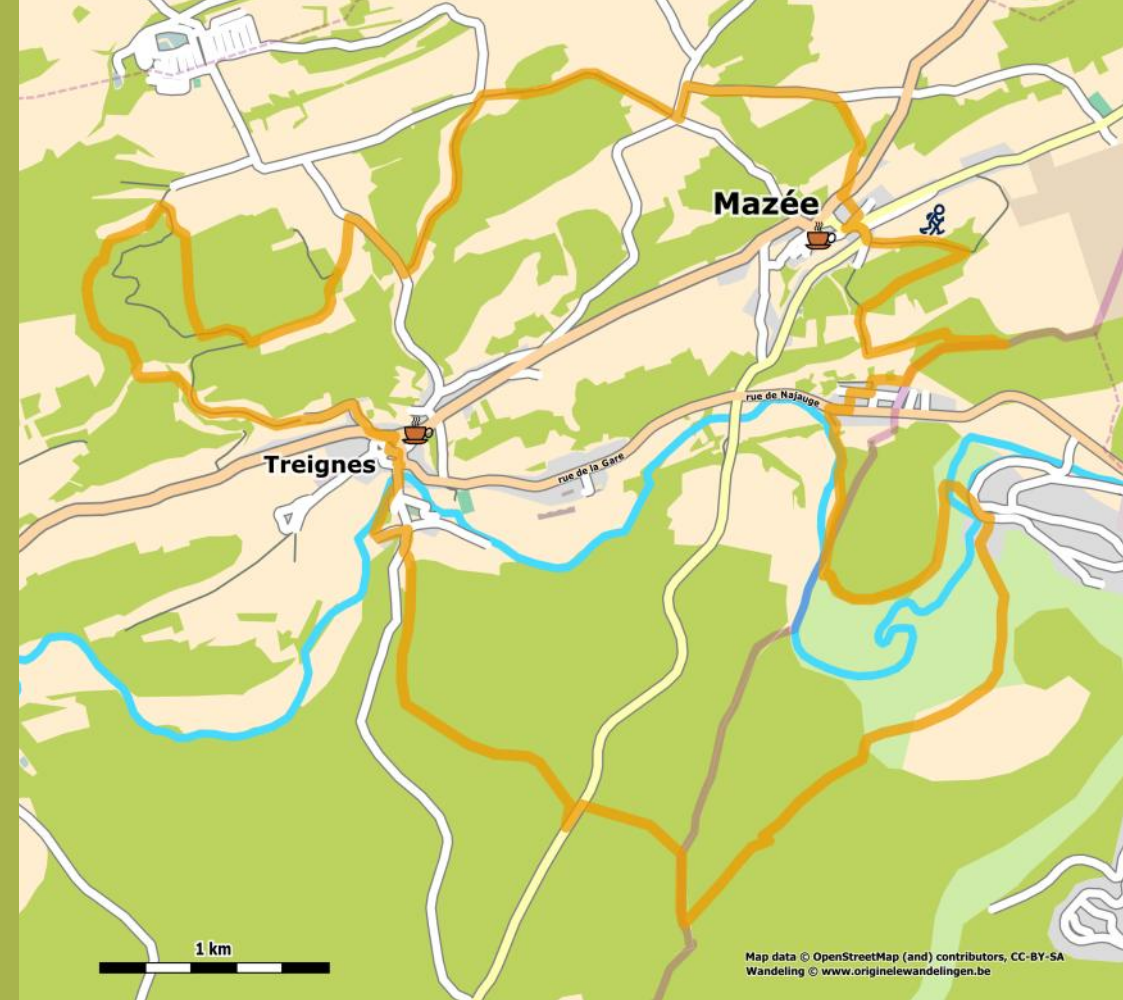
picknickplaats en loopt de oude spoorweg via een brug over de Viroin. Je laat de brug rechts liggen, je steekt de oude spoorweg over en je gaat rechtdoor. Zo kom je op een oeverpad langs de Viroin. Je volgt dit pad langs de bosrand. In het voorjaar verspreidt de wilde daslook hier een sterke en aangename geur. Na een halve kilometer moet je goed opletten: recht voor je zie je een weide langs de rivier en het pad loopt hier links omhoog het bos in. Jij moet hier niet het pad naar links volgen maar wel rechtdoor gaan, naar de weide toe. Langs de rand van de weide volg je een mooi pad. Na een tijdje ga je links, over het gras en langs de bosrand omhoog, en hogerop weer naar rechts, terug langs de bosrand. Vele uren heb ik hier al in het gras aan de bosrand gezeten, genietend van het uitzicht op de groene vallei van de Viroin met de bossen op de achtergrond. Bij warm weer biedt de Viroin de perfecte verfrissing.

Je verlaat het grasland en gaat links naar een bosweg. Deze weg volg je naar rechts. Een gans eind blijf je zonder te letten op zijwegen rechtdoor gaan over deze weg, rechts blijf je zicht hebben op de riviervallei. Na 600 meter op deze weg kan je rechts naar een doorwaadbare plaats in de rivier, aan de andere oever is er een rustige picknickplaats. Als het water te hoog staat, loop je nog wat verder langs de oever tot bij een brugje.

Door grote bossen naar Treignes

Voorbij de picknickplaats kom je in het dorp: je kiest rechts de rue Gambetta. Wat verder neem je de eerste zijweg rechts, deze loopt over een zijbeek van de Viroin. Voorbij enkele boerderijen wordt de weg halfverhard. Bij een kruispunt laat je drie zijwegen aan de linkerkant liggen en je volgt dus de weg naar rechts. Bij een zijweg die van links komt ga je gewoon rechtdoor. Op een splitsing bij een bord met gedragsregels neem je de rechtse weg. Deze brengt je na een halve kilometer bij het bos.

Loop het bos in langs de slagboom en neem onmiddellijk de meest linkse weg, een stijgende bosweg. Wat verder draait de weg naar rechts, je laat hier een zijweg links liggen. Hier begint de klim door het Bois des Moines, een bos waar heel weinig wandelaars komen. Er zijn weinig oriëntatiepunten en je moet hier aandachtig blijven om niet verloren te lopen in dit grote woud. Je blijft dezelfde weg altijd maar volgen zonder te letten op zijwegen, de te volgen richting is zuidwest. Na een halve kilometer eindigt de klim. Je staat hier op een kruispunt: rechtdoor is de weg maar weinig gebruikt, rechts daalt een weg naar een beekvalleitje en bij het begin van de weg is er een pijl in een boom gekerfd. Jij moet op dit kruispunt linksaf slaan. Je loopt over een klein heuveltje en komt snel op een brede dwarsweg, rechtsaf hier. Wat verder kom je weer op een kruispunt van boswegen, hier ga je gewoon rechtdoor. Deze bosweg is minder gebruikt en prachtig. Je loopt gedurende een halve kilometer rechtdoor. Op het einde van de weg sla je rechtsaf in brede bosweg. Deze bosweg loopt pal op de landsgrens en stijgt stevig. Na tweehonderd meter loop je langs een gerooide plek sparren links van de weg. Rechts van de weg zie je een kleine grenssteen. Voorbij de gerooide plek staat er links van de weg een grotere grenssteen met het getal '11' erop. Net na deze grenssteen sla je linksaf in een weg die een sparrenbos inloopt.

Je wandelt nu opnieuw België binnen. De weg klimt een laatste topje over en daalt dan af tot op de rijweg van Treignes naar Oignies-en-Thiérache. Deze rijweg volg je enkele tientallen meter naar links en je neemt de eerste bosweg naar rechts net voor een sparrenbos. Let op: je neemt niet de weg die haaks op de rijweg de rand van het sparrenbos volgt maar je neemt de scherp teruglopende bosweg. De weg wordt niet veel gebruikt, hij draait naar links en loopt langs een grote gerooide plek bos. Bij het einde van deze plek draait de weg weer naar links het bos in en komt op een bredere bosweg. Volg deze weg naar links. De zalige afdaling tot in Treignes duurt nog anderhalve kilometer. Onderweg laat je een zijweg rechts liggen. Bij een picknickplaats en een informatiebord laat je enkele zijwegen rechts liggen en je loopt op de asfaltweg naar rechts, het dorp binnen. We moeten naar de kerk maar maken eerst een klein ommetje: net voor je over de spoorweg loopt ga je linksaf en waar de spoorweg de rivier oversteekt, steek jij de spoorweg over om de oever van de Viroin te volgen tot aan de brug. Voor de klim naar de kerk kan je verschillende kleinere straatjes volgen.

Terug naar Mazée

Iets hoger dan de kerk, op de hoofdweg door het dorp, neem je rechts de Rue du Trou Maillard richting Rivelottes. Op het einde van het straatje sla je links af. Aan het laatste huis aan je rechterkant stijgt het GR-pad een natuureservaat van kalkgrasland in maar jij blijft de brede weg gewoon rechtdoor volgen. Aan je rechterkant heb je zicht op de beschermde kalkgraslanden, waar verschillende uitzonderlijke vlindersoorten voorkomen. Bij het laatste huis aan de linkerkant loop je verder over een grasweg. Bij een splitsing voor een weide neem je het linkse pad. Je steekt via een bruggetje de Ruisseau des Fonds over.

Het pad loopt langs de bosrand en loopt dan via een draaimolentje in een weide. Hou rechts aan in de weide en snel verlaat je de weide weer via een volgend molentje. Na een klein heuveltje komt het pad weer in de beekvallei te lopen. Volg het pad tot je bij een brugje over de beek komt. Over het brugje en linksaf, een stenige weg. Snel draait de weg naar rechts in een valleitje met een grasstrook. Bij een bank aan de bosrand krijg je zicht op de eerste huizen van het legendarische gehucht Matignolles, maar de wandeling slaat bij de bank rechtsaf in een weinig gebruikte weg langs een weide. Bij het eind van de weide draait de weg naar rechts het bos in. Je blijft altijd rechtdoor gaan en na een kleine halve kilometer eindigt de weg op een brede dwarsweg, sla hier linksaf. Honderd meter verder draai je mee naar rechts tot op een kiezelweg. Linksaf. De kiezelweg loopt langs een langwerpige weide. Na de weide laat je twee zijwegen links en een pad rechts liggen en je volgt de kiezelweg tot op een kleine rijweg. Deze rijweg volg je naar rechts en je daalt dus. Bij het einde van de weide aan de linkerkant is er een zijweg links maar je moet de rijweg nog even verder volgen. De volgende zijweg links sla je wel in. Deze weg stijgt langs een akker die ingesloten ligt tussen bossen. Na een kilometer gerekend vanaf het verlaten van de rijweg kom je op een kruispunt. Hier sla je rechtsaf. De weg stijgt naar het bos. Boven loop je gewoon rechtdoor en je volgt de weg langs de bosrand. Na een halve kilometer kom je uit op een klein asfaltwegje door de velden. Deze asfaltweg volg je naar links en vervolgens sla je af in de eerste zijweg rechts. Deze weg loopt even door een bos en nadien tussen akkers en weiden. Bij een pyloon sla je rechtsaf in een weg die langs de bosrand daalt. Wegen die het bos inlopen laat je rechts liggen en je daalt verder langs de bosrand. Bij het einde van het bos draait de weg naar rechts en daalt verder. Op een kruispunt met rechts een natuureservaat ga je rechtdoor in een smal pad dat langs achtertuinen afdaalt tot op een rijweg. Schuin naar rechts oversteken, trapjes naar beneden en links naast de boerderij met nummer 8 daal je af tot op de Place du Bucq.

